

71.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1950 r.

w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Ustala się jednolicie dla całego Państwa ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze, otrzymywanych przez pracowników zatrudnionych w gospodarstwach rolnych w granicach układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych, zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwa Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P. Ryczałty te ustala się jak następuje:

Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze otrzymywanych:

1. przez pracowników umysłowych, tj.:

1) dyrektorów zespołów gospodarstw, zakładów i stacji hodowlanych (zwierząt i roślin), zakładów i stacji doświadczalnych i samodzielnych gospodarstw, głównych agronomów i zootechników (§ 31 pkt 1 układu), księgowych głównych (bilansistów — § 31 pkt 3 i § 55 pkt 5 układu) — na 10.950 zł miesięcznie,

2) rzadców (kierowników) gospodarstw rolnych, ogrodniczych, stawowych i ferm hodowlanych, asystentów, techników, laborantów zakładów i stacji hodowlanych oraz doświadczalnych (§ 31 pkt 2 układu), księgowych technicznych (§ 31 pkt 3 i § 55 pkt 6 układu) i mechaników zespołowych (§ 31 pkt 6 układu) — na 10.750 zł miesięcznie,

3) gorzelanych (§ 31 pkt 4 i § 55 pkt 7 układu), kierowników zakładów przemysłu rolnego, ściśle związanych z gospodarstwem rolnym (§ 31 pkt 5 układu), magazynierów (§ 31 pkt 7 układu) oraz kalkulatorów (§ 31 pkt 8 układu) — na 10.610 zł miesięcznie;

2. przez rzemieślników, tj. motorzystów (maszynistów), młynarzy, palaczy pługów parowych, mechaników warsztatowych, kowali, stelmachów, rymarzy, rybaków gospodarstw stawowych, ogrodników, chmielarzy, szwajcarów, owczarzy, specjalistów zatrudnionych przy stadninach koni i hodowli zwierząt futerkowych oraz drobiu (§ 43 układu) — na 10.610 zł miesięcznie;

3. przez ordynariuszy, tj. włodarzy (karbowych), fornalni, stajennych (e), stróżów, pastuchów i luzaków (§ 46 układu) — na 10.610 zł miesięcznie.

Ustalone powyżej ryczałty obejmują rocznie 10 q żyta + 10% na przemiał, 3 q pszenicy + 10% na przemiał, 1 q grochu, 2 q jęczmienia + 10% na przemiał (§ 59 układu), 60 arów ziemi pod uprawę (§ 67 układu), utrzymanie dwóch krów lub mleko (§ 69—70 układu), opał z 13—13 jednostek opałowych (§ 74 układu), mieszkanie z 2 do 4 izb (§ 75 układu) oraz pomieszczenie dla inwentarza (§ 78 układu);

4. przez stałych robotników dniówkowych (§ 47—48 układu):

1) kat. I — na 3.230 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 2 kg żyta, 1 kg pszenicy, 1 kg jęczmienia, 8 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. a układu),

2) kat. II — na 2.780 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 2 kg żyta, 0,75 kg pszenicy, 0,75 kg jęczmienia, 7 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. b układu),

3) młodocianych na 1.110 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 kg żyta, 0,25 kg pszenicy, 0,25 kg jęczmienia, 3 kg ziemniaków za jednostkę wydajności pracy (§ 51 układu) oraz 2 jednostki opałowe rocznie (§ 79 ust. 1 lit. c układu);

5. przez robotników sezonowych (§ 113 i 114 układu):

1) kat. I — na 7.450 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje całodzienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych I kat. oraz mieszkanie,

2) kat. II — na 7.000 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje całodzienne wyżywienie, wynagrodzenie w naturaliach jak stałych robotników dniówkowych II kat. oraz mieszkanie.

§ 2. Jeżeli stały robotnik dniówkowy (§ 1 ust. 4 zarządzenia) lub robotnik sezonowy (§ 1 ust. 5 zarządzenia) nie przepracował wszystkich dni pracy w miesiącu (§ 52 ust. 3 układu), z ustalonych w § 1 ust. 4—5 zarządzenia ryczałtów potrąca się wartość pieniężną naturalii za nieprzepracowane dni pracy (z uwzględnieniem przepisu § 54 układu) według cen ustalonych w § 5 zarządzenia, przyjmując wynagrodzenie w naturze za jednostkę wydajności pracy (§ 1 ust. 4—5 zarządzenia) jako wynagrodzenie za dzień pracy.

§ 3. Nie ustala się ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla:

1) praktykantów, pomocniczych sił biurowych, kancelistów, pomocy buchalteryjnej, maszynistek itp. (§ 31 układu), którzy poza mieszkaniem nie otrzymują innych świadczeń w naturze (protokół dodatkowy Nr 1 do układu),

2) pracowników obsługi mechanicznej gospodarstw rolnych (§ 40 układu), którzy poza posiłkiem wydawanym podczas ciągłej pracy w polu (§ 82 układu), otrzymują produkty żywnościowe odpłatnie (§ 83 układu),

3) miejscowych robotników sezonowych (§ 115 układu), pobierających wyłącznie wynagrodzenie w gotówce.

§ 4. Robotnicy sezonowi (§ 113 układu) oraz miejscowi robotnicy sezonowi (§ 115 układu) opłacają ewentualnie należny od nich podatek od wynagrodzeń w myśl zasad art. 10 ust. 4 ustawy o podatku od wynagrodzeń.

§ 5. Jeżeli zamiast całości lub części przysługujących pracownikowi w myśl układu zbiorowego świadczeń w naturze wypłaca się ekwiwalent pieniężny, wówczas wypłacone wynagrodzenie pieniężne podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach ustawy o podatku od wynagrodzeń z uwzględnieniem przepisu § 4 zarządzenia, wydane zaś w niepełnych ilościach lub tylko niektóre świadczenia w naturze szacuje się według poniższych cen:

1. pszenica	3.250 zł.	za 1 q
2. żyto	2.050	„ „ 1 „
3. jęczmień	2.050	„ „ 1 „
4. groch	3.250	„ „ 1 „
5. ziemniaki	650	„ „ 1 „
6. mleko	25	„ „ 1 litr
7. całodzienne wyżywienie	3.135	„ miesięcznie
8. 1 ar ziemi pod uprawę	40	„ „
9. węgiel	800	„ za jednostkę opałową

10. a) mieszkanie 300 zł miesięcznie

b) pomieszczenie dla inwentarza 200 „

§ 6. Ustalone w § 1 i 5 zarządzenia wartości pieniężne świadczeń w naturze oraz ich ryczałty stosuje się nie tylko do pracowników rolnych objętych układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych z dnia 28.III. 1949 r., lecz również do tych pracowników rolnych, nie objętych wymienionym układem, którzy otrzymują świadczenia w naturze ściśle odpowiadające co do ilości i jakości świadczeniom wymienionym w powołanym układzie.

§ 7. 1. Pracownikom rolnym, których premia, wypłacona na podstawie załączników Nr Nr 2, 3 i 5 do układu zbiorowego pracy, wyniosła w okresie wypłaty co najmniej 25% łącznego wynagrodzenia za ten okres bez uwzględnienia premii, podatek od wynagrodzeń oblicza się od całego wynagrodzenia podlegającego opodatkowaniu, wypłaconego za dany okres wypłaty wraz z premią, z zastosowaniem 30% obniżki, o ile stawki, określone układem zbiorowym pracy, są ściśle przestrzegane oraz są właściwie stosowane normy wydajności pracy.

2. Przy ustalaniu uprawniającej do ulg (ust. 1) 25%-wej normy osiągniętej premii — z łącznego wynagrodzenia bez uwzględnienia premii wyłącza się wynagrodzenia nie pozostające w bezpośrednim związku z wykonywaną pracą, jako to wynagrodzenia za niewykorzystany urlop, świąteczne, zapomogi itp.

3. Wymienioną w ust. 1 30% obniżkę oblicza się od kwoty podatku, obliczonej przed zastosowaniem zniżek (art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń) lub zwyczaj rodzinnych (art. 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń).

4. Podstawę do obliczenia zniżek lub zwyczaj rodzinnych (art. 13 i 14 ustawy o podatku od wynagrodzeń) stanowi podatek obliczony bez zastosowania 30% obniżki.

§ 8. Zwalnia się:

1) różnicę między podatkiem, jaki przypadłby w myśl przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń, a podatkiem obliczonym przy zastosowaniu 30% obniżki (§ 7 ust. 1 zarządzenia),

2) różnicę w podatku wynikającą z zastosowania obniżki 30% od podatku obliczonego przed zastosowaniem zniżek rodzinnych, a podatkiem, jaki by przypadł z zastosowania obniżki 30% po zastosowaniu zniżek (§ 7 ust. 3 zarządzenia).

§ 9. Pracownicy rolni, którym dokonano 30% obniżki podatku na zasadach § 7 zarządzenia, powinni być oznaczeni w listach płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy, przedkładanych władzom skarbowym, czerwonym atramentem. Poza tym należy umieścić w liście płacy oraz w wykazach potrąceń lub odpisach list płacy dodatkowo: łączne wynagrodzenie bez premii oraz oddzielnie premię.

§ 10. Przepisy niniejszego zarządzenia odnoszą się do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia 1 grudnia 1949 r. bez względu na czas, za jaki przypadają. Potrącenia w podatku od wynagrodzeń wypłaconych do dnia 30 listopada 1949 r., dokonane w myśl § 3 pkt 2 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1949 r. (Monitor Polski Nr A-70, poz. 890) prowizorycznie według zasad okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 95, poz. 429), pozostają w mocy jako ostateczne.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z St. Tkaczow